

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera, v právní věci žalobce: **J. S.**, zastoupený JUDr. Marií Karasovou, advokátkou se sídlem Úvoz 39, Brno, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2003, čj. FŘ-110/163c/02-0107, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2005, čj. 30 Ca 90/2003 - 83,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 2400 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet JUDr. Marie Karasové, advokátky se sídlem Úvoz 39, Brno.

O d ů v o d ň ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 6. 6. 2005, čj. 30 Ca 90/2003 - 83, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2003, čj. FŘ-110/163c/02-0107. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 24. 7. 2006, čj. 8 Afs 124/2005 - 160. Ústavní soud zrušil nálezem ze dne 21. 4. 2009, sp. zn. II. ÚS 703/06, k ústavní stížnosti stěžovatele rozsudek Nejvyššího správního soudu, stejně jako rozsudek krajského soudu a rozhodnutí žalovaného.

Soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Toto ustanovení se přiměřeně použije i na řízení o kasační stížnosti (§ 120 s. ř. s.).

Ústavní soud svým nálezem zrušil nejen rozsudek Nejvyššího správního soudu, ale i rozsudek krajského soudu (stejně jako rozhodnutí žalovaného). Nejvyšší správní soud je proto nucen s odkazem ke shora citovaným ustanovením soudního řádu správního odmítnout kasační stížnost stěžovatele, neboť již neexistuje jí napadený rozsudek krajského soudu, nejsou tedy splněny podmínky řízení, tento nedostatek je neodstranitelný a v řízení nelze pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 8 s. ř. s., podle kterého může soud, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy tento zákon stanoví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo. Stěžovatel měl s ohledem na nález Ústavního soudu ve věci fakticky úspěch, Nejvyšší správní soud v této skutečnosti spatřuje důvody zvláštního zřetele hodné, proto přiznal stěžovateli náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, kterou byl nucen odmítnout jen proto, že vedle jeho rozsudku byl zrušen i rozsudek krajského soudu.

Stěžovateli vznikly náklady na právní zastoupení advokátkou, a to 2100 Kč za jeden úkon právní služby (kasační stížnost a doplnění/rozšíření kasační stížnosti); Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost i její doplnění jako jeden úkon, neboť spolu souvisí a stěžovateli nic nebránilo, aby skutečnosti tvrzené v doplnění uvedl již v samotné kasační stížnosti; stěžovateli dále přísluší 300 Kč na úhradu hotových výdajů [§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů] tj. celkem 2400 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu